

Υπόθεση C-393/20

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

18 Αυγούστου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie (Πολωνία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

7 Αυγούστου 2020

Ενάγοντες:

T.B. και D. sp. z o.o.

Εναγόμενη:

G. I. A/S

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

[παραλειπόμενα]

ΔΙΑΤΑΞΗ

7 Αυγούστου 2020

Το Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie V Wydział Gospodarczy (επαρχιακό δικαστήριο κεντρικού τομέα Κρακοβίας - πέμπτο τμήμα οικονομικών υποθέσεων) [παραλειπόμενα] [σύνθεση του δικαστικού σχηματισμού]

αφού εξέτασε [παραλειπόμενα] [πληροφορίες δικονομικής φύσεως] στις 7 Αυγούστου 2020, στην Κρακοβία

τις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις

με αντικείμενο αγωγή του T. B. και της D., εταιρίας περιορισμένης ευθύνης με έδρα το J.

κατά της G. I. A/S με έδρα την Κ. (Βασίλειο της Δανίας)

για την καταβολή αποζημίωσης

αποφάσεις:

I. να υποβάλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, βάσει του άρθρου 267 [ΣΛΕΕ], τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

- 1) Έχει το άρθρο 13, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, την έννοια ότι είναι δυνατή η επίκλησή του από πρόσωπο το οποίο, ως αντάλλαγμα για τις υπηρεσίες που παρασχέθηκαν απευθείας στον ζημιωθέντα τροχαίου ατυχήματος σε σχέση με την προκληθείσα ζημία, απέκτησε αξίωση αποζημίωσης, αλλά δεν ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα στον τομέα της διεκδίκησης απαιτήσεων αποζημίωσης κατά ασφαλιστών και το οποίο ενήγαγε, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου στον οποίο έχει την έδρα του, τον ασφαλιστή αστικής ευθύνης του υπαίτιου του ατυχήματος, ο οποίος έχει την έδρα του στο έδαφος άλλου κράτους μέλους;
- 2) Έχει το άρθρο 7, σημείο 2 ή το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, την έννοια ότι είναι δυνατή η επίκλησή του από πρόσωπο το οποίο απέκτησε, βάσει σύμβασης εκχώρησης, απαίτηση από τον ζημιωθέντα τροχαίου ατυχήματος προκειμένου να ασκήσει αγωγή αποζημίωσης κατά του ασφαλιστή αστικής ευθύνης του υπαίτιου του ως άνω ατυχήματος, ο οποίος εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος και όχι σε εκείνο όπου επήλθε το συμβάν, ενώπιον των δικαστηρίων του τελευταίου αυτού κράτους μέλους;

[παραλείπόμενα] [πληροφορίες δικονομικής φύσεως]

[Σελ. 2. του πρωτοτύπου]

Σκεπτικό

της διάταξης της 7ης Αυγούστου 2020

I. Αντικείμενο της διαφοράς και κρίσιμα πραγματικά περιστατικά:

1. Οι συνεκδικαζόμενες υποθέσεις έχουν ως αντικείμενο αγωγές δύο επιχειρηματιών: Του T. B. και της D., εταιρίας περιορισμένης ευθύνης με έδρα το J., κατά της G. I. A/S με έδρα την K. (Δανία). Στις δύο συνεκδικαζόμενες

υποθέσεις, οι ενάγοντες ζητούν αποζημίωση για τις ζημίες που προκλήθηκαν από τροχαία ατυχήματα των οποίων υπαίτιοι είναι ασφαλισμένοι από την εναγόμενη.

2. Υπόθεση [παραλειπόμενα] [αριθ. 1]

2.1. Με αγωγή της 19ης Οκτωβρίου 2018, ο T. B. ζήτησε να υποχρεωθεί η εναγόμενη να του καταβάλει το ποσό των 501 πολωνικών ζλότι. Προς στήριξη της αγωγής του, υποστήριξε ότι, στις 12 Δεκεμβρίου 2017, συνέβη τροχαίο ατύχημα συνεπεία του οποίου προκλήθηκαν ζημίες στο όχημα κυριότητας του ζημιωθέντος K.W. Από τα συνημμένα στο δικόγραφο της αγωγής έγγραφα προκύπτει ότι το ατύχημα συνέβη στον τόπο K. (Πολωνία), ότι τα εμπλεκόμενα οχήματα είναι ταξινομημένα στο πολωνικό έδαφος και ότι οι οδηγοί είναι Πολωνοί υπήκοοι. Ο υπαίτιος της ζημίας, P. P., είχε συνάψει σύμβαση ασφάλισης αστικής ευθύνης με την εναγόμενη ασφαλιστική εταιρία. Η εναγόμενη κατέβαλε ως αποζημίωση το ποσό των 1.301,17 ζλότι. Ο ενάγων θεωρεί ότι η αποζημίωση ήταν μειωμένη. Ο ενάγων, ο οποίος ασκεί κατ' επάγγελμα δραστηριότητα σχετική με την εκτίμηση κινδύνων και ζημιών, απέκτησε από τον ζημιωθέντα αξίωση περαιτέρω αποζημίωσης δυνάμει σύμβασης εκχώρησης απαίτησης.

2.2. Με το υπόμνημα αντικρούσεως, ο εκπρόσωπος της εναγομένης ζήτησε την απόρριψη της αγωγής λόγω έλλειψης διεθνούς δικαιοδοσίας των εθνικών δικαστηρίων. Η εναγόμενη επικαλέστηκε την επιχειρηματολογία που περιέχεται στην απόφαση του Δικαστηρίου της 31ης Ιανουαρίου 2018 (C-106/17). Δεδομένου ότι ο ενάγων ασκεί κατ' επάγγελμα δραστηριότητα απόκτησης αξιώσεων αποζημίωσης, δεν μπορεί να τύχει της ιδιαίτερης προστασίας που συνιστά το *forum actoris* και πρέπει να εναγάγει τον ασφαλιστή ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου έχει την έδρα του. Η εναγόμενη προσκόμισε πολλές αποφάσεις των πολωνικών τακτικών δικαστηρίων σε υποθέσεις με ανάλογα πραγματικά περιστατικά ^[παραλειπόμενα] [παραπομπή στην εθνική νομολογία].

2.3. Με έγγραφο της 24ης Ιουλίου 2019, ο ενάγων επισήμανε ότι, στο έδαφος της Πολωνίας, η εναγόμενη ενεργεί μέσω της C. P. sp. z o.o., οπότε θεμελιώνεται η διεθνής δικαιοδοσία των εθνικών δικαστηρίων. Επιπλέον, από το άρθρο 12 του κανονισμού 1215/2012 προκύπτει ότι ο ασφαλιστής μπορεί να εναχθεί ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη το γεγονός.

3. Υπόθεση [παραλειπόμενα] [αριθ. 2]

3.1. Η D., εταιρία περιορισμένης ευθύνης με έδρα στο J., ζήτησε, με αγωγή της 8ης Μαΐου 2019, να υποχρεωθεί η εναγόμενη να της καταβάλει το ποσό των 1.626,95 ζλότι. Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα ισχυρίστηκε ότι, στις 7 Ιουλίου 2017, συνέβη ατύχημα [Σελ. 3 του πρωτοτύπου] συνεπεία του οποίου προκλήθηκαν ζημίες στο όχημα κυριότητας των ζημιωθέντων M. και E. C. Ο υπαίτιος του συμβάντος είχε συνάψει σύμβαση ασφάλισης αστικής ευθύνης με την εναγόμενη ασφαλιστική εταιρία. Από τα συνημμένα στο δικόγραφο της αγωγής έγγραφα προκύπτει ότι το ατύχημα συνέβη στον τόπο Ś. (Πολωνία), ότι τα εμπλεκόμενα οχήματα είναι ταξινομημένα στο πολωνικό έδαφος και ότι οι

οδηγοί είναι Πολωνοί υπήκοοι. Κατά τη διάρκεια επισκευής του οχήματος, οι ζημιωθέντες μίσθωσαν όχημα αντικατάστασης από την ενάγουσα. Η εναγόμενη αμφισβήτησε το ύψος των εξόδων μίσθωσης του οχήματος αντικατάστασης, τα οποία ανέρχονταν σε 2.558,40 ζλότι και κατέβαλε, για τον σκοπό αυτό, μόνον το ποσό των 931,45 ζλότι. Στις 4 Μαρτίου 2019, οι ζημιωθέντες συνήψαν με την ενάγουσα σύμβαση εκχώρησης της απαίτησης για την επιστροφή των εξόδων μίσθωσης του οχήματος αντικατάστασης.

3.2. Με το υπόμνημα αντικρούσεως, ο εκπρόσωπος της εναγομένης ζήτησε την απόρριψη της αγωγής λόγω έλλειψης διεθνούς δικαιοδοσίας των εθνικών δικαστηρίων. Η εναγόμενη επικαλέστηκε την επιχειρηματολογία που περιέχεται στην απόφαση του Δικαστηρίου της 31ης Ιανουαρίου 2018 (C-106/17). Δεδομένου ότι η ενάγουσα ασκεί κατ' επάγγελμα δραστηριότητα απόκτησης αξιώσεων αποζημίωσης, δεν έχει τη δυνατότητα να ασκεί αγωγές ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους πλην εκείνου της έδρας του ασφαλιστή. Προς στήριξη της θέσης της, η εναγόμενη προσκόμισε διάφορες αποφάσεις τακτικών δικαστηρίων σε υποθέσεις με ανάλογα πραγματικά περιστατικά.

3.3. Με τα από 3 Δεκεμβρίου 2019 και 4 Μαρτίου 2020 έγγραφά της, η ενάγουσα επισήμανε ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ως φορέας ανάλογος της εναγομένης. Συγκεκριμένα, η ενάγουσα δεν είναι παρά ένα συνεργείο επισκευών που προσφέρει τη δυνατότητα επισκευής οχημάτων χωρίς καταβολή μετρητών. Δεν ασχολείται με την απόκτηση αξιώσεων αποζημίωσης με σκοπό τη δικαστική τους επιδίωξη. Όταν παρέχει τις υπηρεσίες της στην Πολωνία, η εναγόμενη οφείλει να λαμβάνει υπόψη την ανάγκη να εξασφαλίζει στους ζημιωθέντες και στις οντότητες που ενεργούν για λογαριασμό τους τη δυνατότητα να προβάλλουν τις αξιώσεις τους ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Η ενάγουσα επισήμανε επίσης ότι η διεθνής δικαιοδοσία θεμελιώνεται στις διατάξεις του άρθρου 12 του κανονισμού 1215/2012.

3.4 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 31ης Ιουλίου 2020, ο εκπρόσωπος της ενάγουσας υπογράμμισε ότι, σε περίπτωση απόρριψης της αγωγής, οι ζημιωθέντες θα περιέλθουν σε δυσχερή κατάσταση. Συγκεκριμένα, τα συνεργεία επισκευής θα παύσουν να παρέχουν υπηρεσίες χωρίς καταβολή μετρητών λόγω των δυσχερειών που συνδέονται με την είσπραξη των απαιτήσεων στην αλλοδαπή. Η αναμονή για την καταβολή της αποζημίωσης από αλλοδαπό ασφαλιστή διαρκεί πολλούς μήνες, και, υπό τις παρούσες συνθήκες, οι ζημιωθέντες συχνά δεν διαθέτουν ίδια μέσα για την επισκευή του οχήματος ή για την ενοικίαση οχήματος αντικατάστασης.

II. Νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

4. Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την

εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1, στο εξής: κανονισμός).

4.1. Άρθρο 4, παράγραφος 1:

[Σελ. 4 του πρωτοτύπου] Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος κράτους μέλους ενάγονται ενώπιον των δικαστηρίων αυτού του κράτους μέλους, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους.

4.2. Άρθρο 5, παράγραφος 1:

Τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους σε κράτος μέλος μπορούν να εναχθούν ενώπιον των δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους μόνο σύμφωνα με τους κανόνες που περιλαμβάνονται στα τμήματα 2 έως 7 του παρόντος κεφαλαίου.

4.3. Άρθρο 7, σημείο 2:

Πρόσωπο που έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος μπορεί να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος [...], ως προς ενοχές εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός.

4.4. Άρθρο 8, σημείο 2:

Ένα πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους μπορεί επίσης να εναχθεί, αν πρόκειται για προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή ή άλλη προσεπίκληση, ενώπιον του δικαστηρίου της κύριας δίκης, εκτός αν μόνος σκοπός της ήταν να απομακρύνει τον εγγυητή ή τον προσεπικαλούμενο από το δικαστήριο που θα είχε διεθνή δικαιοδοσία στην περίπτωση τους.

4.5. Άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο β'

Ένας ασφαλιστής ο οποίος έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος μπορεί να εναχθεί (...) σε άλλο κράτος μέλος, εφόσον την αγωγή έχει ασκήσει ο αντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστή, ο ασφαλισμένος ή δικαιούχος, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου κατοικίας του ενάγοντος:

4.6. Άρθρο 11, παράγραφος 2:

Όταν ο ασφαλιστής δεν έχει κατοικία στο έδαφος κράτους μέλους, αλλά διαθέτει υποκατάστημα, πρακτορείο ή οποιαδήποτε άλλη εγκατάσταση σε κράτος μέλος, θεωρείται, για διαφορές σχετικές με την εκμετάλλευσή τους, ότι έχει την κατοικία του στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους.

4.7. Άρθρο 12

Ο ασφαλιστής μπορεί επί πλέον να εναχθεί ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου όπου συνέβη το ζημιογόνο γεγονός, αν πρόκειται για ασφάλιση αστικής ευθύνης

ή για ασφάλιση ακινήτων. Το ίδιο ισχύει αν η ασφάλιση αφορά από κοινού ακίνητα και κινητά που καλύπτονται από το ίδιο ασφαλιστήριο και η προσβολή τους οφείλεται στην ίδια αιτία.

4.8 Άρθρο 13:

Παράγραφος 1. Σε υποθέσεις ασφάλισης αστικής ευθύνης, ο ασφαλιστής μπορεί επίσης να προσεπικληθεί ενώπιον του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της αγωγής του ζημιωθέντος κατά του ασφαλισμένου, αν το δίκαιο του δικαστηρίου το επιτρέπει.

Παράγραφος 2. Οι διατάξεις των άρθρων 10, 11 και 12 εφαρμόζονται σε περίπτωση ευθείας αγωγής του ζημιωθέντος κατά του ασφαλιστή, εφόσον η ευθεία αγωγή επιτρέπεται.

[Σελ. 5. του πρωτοτύπου]

Το πολωνικό δίκαιο

5. Kodeks cywilny z dnia 23 kwietnia 1964 r. (αστικός κώδικας της 23ης Απριλίου 1964) (Dz. U. του 1964, αριθ. 16, θέση 93)

5.1. Άρθρο 509

§ 1. Ο δανειστής μπορεί να μεταβιβάσει την απαίτηση σε τρίτο χωρίς τη συναίνεση του οφειλέτη (εκχώρηση), εκτός εάν τούτο αντιβαίνει στον νόμο, σε συμβατική υποχρέωση ή στη φύση της ενοχικής σχέσεως.

§ 2. Με την απαίτηση μεταβιβάζονται στον αποκτώντα και όλα τα συναφή δικαιώματα, ιδίως η αξίωση για καθυστερούμενους τόκους.

5.2. Άρθρο 822, παράγραφος 4, του αστικού κώδικα:

Όποιος δικαιούται αποζημίωση λόγω της επελεύσεως γεγονότος που καλύπτεται από την ασφάλιση αστικής ευθύνης έχει απευθείας αξίωση κατά του ασφαλιστή.

III. Οι λόγοι που δικαιολογούν την υποβολή των προδικαστικών ερωτημάτων

Γενικές παρατηρήσεις

6. Το κοινό στοιχείο των συνεκδικαζόμενων υποθέσεων έγκειται στο γεγονός ότι αυτές αφορούν συγκρούσεις οχημάτων που έλαβαν χώρα στο πολωνικό έδαφος και στις οποίες εμπλέκονταν μόνον Πολωνοί υπήκοοι και οχήματα ταξινομημένα στην Πολωνία. Οι ενάγοντες είναι οντότητες οι οποίες έχουν αποκτήσει αξίωση αποζημίωσης δυνάμει σύμβασης για την εκχώρηση απαίτησης.
7. Στην Πολωνία είθισται οι ζημιωθέντες τροχαίων ατυχημάτων, στα οποία οι ζημιές καλύπτονται από την ασφάλιση αστικής ευθύνης του υπαιτίου της ζημίας, να

χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες συνεργείων επισκευής και εκμισθωτών οχημάτων αντικατάστασης χωρίς την καταβολή μετρητών και οι παρέχοντες τις υπηρεσίες αυτές να αξιώνουν αποζημίωση απευθείας από τον ασφαλιστή του υπαίτιου της ζημίας.

8. Το γεγονός που δημιούργησε αμφιβολίες ως προς τη διεθνή δικαιοδοσία των εθνικών δικαστηρίων είναι ότι ο ασφαλιστής αστικής ευθύνης των υπαίτιων των ζημιών ήταν η εγκατεστημένη στη Δανία εταιρία G. I. A/S. Ο ασφαλιστής αυτός δεν διαθέτει υποκατάστημα, πρακτορείο ή άλλη εγκατάσταση στην Πολωνία, οπότε δεν θεμελιώνεται διεθνής δικαιοδοσία βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του *κανονισμού*. Η εναγόμενη ασφαλιστική εταιρία απηύθυνε προσφορά σύναψης ασφαλιστικών συμβάσεων στους Πολωνούς υπηκόους μέσω της P., εταιρίας περιορισμένης ευθύνης με έδρα στο Ż.

Επί του πρώτου ερωτήματος

9. Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η παραπομπή που περιέχει το άρθρο 13, παράγραφος 2, του *κανονισμού* έχει ως αντικείμενο την προσθήκη στον κατάλογο των εναγόντων, ο οποίος περιέχεται στο άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', του *κανονισμού* αυτού, των προσώπων που υπέστησαν ζημία, χωρίς ο κύκλος των προσώπων αυτών να περιορίζεται σε όσα υπέστησαν τη ζημία άμεσα (απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2018, Hofsoe, C-106/17, EU:C:2018:50, σκέψη 37 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
10. Το Δικαστήριο έχει επίσης διευκρινίσει ότι οι παρεκκλίσεις από τη γενική δωσιδικία της κατοικίας του εναγομένου πρέπει να έχουν τον χαρακτήρα **[Σελ. 6 του πρωτοτύπου]** εξαιρέσεως και να ερμηνεύονται στενά. Κατά συνέπεια, δεν δικαιολογείται καμία ειδική προστασία όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ επαγγελματιών του κλάδου των ασφαλίσεων, ουδείς εκ των οποίων μπορεί να θεωρηθεί ότι βρίσκεται σε ασθενέστερη θέση από τον άλλο (απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2018, Hofsoe, C-106/17, EU:C:2018:50, σκέψεις 40 και 42 καθώς και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
11. Η νομολογία του Δικαστηρίου δεν παρέχει ακριβή ορισμό του «ζημιωθέντος» κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 13, παράγραφος 2, του *κανονισμού*. Εντούτοις, επισημαίνεται ότι η προστατευτική λειτουργία που επιτελεί το άρθρο 13, παράγραφος 2, του *κανονισμού*, σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω *κανονισμού* συνεπάγεται ότι η εφαρμογή των ειδικών βάσεων διεθνούς δικαιοδοσίας που προβλέπουν οι διατάξεις αυτές δεν πρέπει να καταλαμβάνει πρόσωπα για τα οποία δεν δικαιολογείται η παροχή της προστασίας αυτής (βλ. αποφάσεις της 13ης Ιουλίου 2000, Group Josi, C-412/98, EU:C:2000:399, σκέψεις 65 και 66, της 26ης Μαΐου 2005, GIE Réunion européenne κ.λπ., C-77/04, EU:C:2005:327, σκέψη 20, και της 17ης Σεπτεμβρίου 2009, Vorarlberger Gebietskrankenkasse, C-347/08, EU:C:2009:561, σκέψη 41).
12. Η ενάγουσα, η D., εταιρία περιορισμένης ευθύνης με έδρα στο J., επισημαίνει, επικαλούμενη την απόφαση στην υπόθεση C-106/17, ότι η ίδια δεν αποτελεί

επαγγελματία του ασφαλιστικού κλάδου και δεν ασκεί δραστηριότητα στον τομέα της διεκδίκησης απαιτήσεων αποζημίωσης έναντι ασφαλιστικών εταιριών ως εκδοχέας των απαιτήσεων αυτών. Η κύρια δραστηριότητα της ενάγουσας συνίσταται στην παροχή υπηρεσιών διακανονισμού ζημιών από τροχαία ατυχήματα και στην εκμίσθωση οχημάτων αντικατάστασης. Ωστόσο, στο πλαίσιο του διακανονισμού των ζημιών χωρίς καταβολή μετρητών, η ενάγουσα στρέφεται επιπλέον κατά των ασφαλιστών ζητώντας την καταβολή των οφειλόμενων αποζημιώσεων.

13. Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 15 του *κανονισμού*, οι κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας θα πρέπει να παρουσιάζουν υψηλό βαθμό προβλεψιμότητας και να βασίζονται στην αρχή της γενικής δωσιδικίας της κατοικίας του εναγομένου.
14. Επομένως, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται ως προς τα κριτήρια που πρέπει να εφαρμοστούν προκειμένου να εκτιμηθεί αν ένας συγκεκριμένος φορέας είναι «αδύναμο μέρος» και, ως εκ τούτου, αν μπορεί να θεωρηθεί ζημιωθείς κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 2, του *κανονισμού* και να επικαλεστεί τη βάση διεθνούς δικαιοδοσίας που προβλέπει το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', του *κανονισμού*. Ειδικότερα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να καθοριστεί αν πρέπει να λαμβάνεται υπόψη μόνον το γεγονός ότι η δραστηριότητα που ασκεί συγκεκριμένος φορέας ως επαγγελματίας του ασφαλιστικού κλάδου έχει κύριο χαρακτήρα, και όχι παρεμπίπτοντα, ή αν ασκούν επιρροή και άλλοι παράγοντες, όπως οι πόροι που έχει στη διάθεσή του ο φορέας αυτός και η κλίμακα της άλλης οικονομικής δραστηριότητας την οποία ασκεί.
15. Κατά το αιτούν δικαστήριο, λαμβανομένων υπόψη των αποκλινουσών απόψεων στη νομολογία των τακτικών δικαστηρίων και της σημασίας του ζητήματος για τον καθορισμό της διεθνούς δικαιοδοσίας, είναι εύλογο να πρέπει να προσδιοριστούν με ακρίβεια τα πρόσωπα που μπορούν να θεωρηθούν ως ζημιωθέντες κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 2, του *κανονισμού*. Ένα κριτήριο εκτίμησης θα μπορούσε, για παράδειγμα, να είναι η αιτία απόκτησης της αξίωσης. Τούτο θα κατέληγε στο να γίνει δεκτό ότι οι φορείς που αποφασίζουν να αποκτήσουν συγκεκριμένη απαίτηση μέσω συναινετικής σύμβασης δεν μπορούν να επικαλεστούν τη βάση διεθνούς δικαιοδοσίας που απορρέει από το άρθρο 13, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', του *κανονισμού*.

[Σελ. 7 του πρωτοτύπου] Επί του δεύτερου ερωτήματος

16. Αν και το πρώτο προδικαστικό ερώτημα αφορά μόνον την ενάγουσα της μίας εκ των συνεκδικαζομένων υποθέσεων — την D., εταιρία περιορισμένης ευθύνης με έδρα στο J. — το δεύτερο ερώτημα έχει γενικό χαρακτήρα και αφορά αμφότερες τις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις.
17. Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν το πρόσωπο που απέκτησε, δυνάμει σύμβασης εκχώρησης, αξίωση αποζημίωσης κατά του ασφαλιστή αστικής ευθύνης του υπαιτίου της ζημίας μπορεί να επικαλεστεί τις προαναφερθείσες

διατάξεις του άρθρου 7, σημείο 2, και του άρθρου 12 του *κανονισμού* προκειμένου να ασκήσει αγωγή ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου επήλθε το ζημιογόνο γεγονός.

18. Το άρθρο 7, σημείο 2, του *κανονισμού* προβλέπει τη δυνατότητα άσκησης αγωγής κατά προσώπου εγκατεστημένου σε κράτος μέλος ως προς ενοχές εξ αδικοπραξίας ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη το ζημιογόνο γεγονός. Επομένως, μπορεί να γίνει δεκτό ότι η διάταξη αυτή αφορά και τις υποθέσεις στις οποίες μετέχει ο δικαιοδόχος του άμεσα ζημιωθέντος κατά του προσώπου που ευθύνεται για αδικοπραξία (για παράδειγμα, του ασφαλιστή) ^[παραλειπόμενα] [παραπομπή στην εθνική νομολογία].
19. Ωστόσο, η αμφιβολία ως προς τη δυνατότητα εφαρμογής του εν λόγω συνδυαστικού κριτηρίου πηγάζει από το γεγονός ότι η ευθύνη του ασφαλιστή θεμελιώνεται στην ασφαλιστική σύμβαση που συνήφθη με τον υπαίτιο της ζημίας. Επιπλέον, το ζήτημα της διεθνούς δικαιοδοσίας σε υποθέσεις ασφαλίσεων ρυθμίζεται στα άρθρα 10 έως 16 του *κανονισμού*.
20. Οι ενάγοντες στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις επισημαίνουν ότι η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη το επίμαχο στις εν λόγω υποθέσεις γεγονός θεμελιώνεται στο άρθρο 12 του *κανονισμού*, κατά το οποίο, όσον αφορά την ασφάλιση αστικής ευθύνης, ο ασφαλιστής μπορεί να εναχθεί ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη το ζημιογόνο γεγονός. Η προσέγγιση αυτή έχει αποτυπωθεί στη νομολογία των τακτικών πολωνικών δικαστηρίων, σε υποθέσεις με ανάλογα πραγματικά περιστατικά ^[παραλειπόμενα] [παραπομπή στην εθνική νομολογία]. Αφετέρου, επισημαίνεται πάντως ότι η διάταξη του άρθρου 12 του *κανονισμού* πρέπει να ερμηνευθεί σε συνδυασμό με το άρθρο 13, παράγραφος 2, του *κανονισμού*. Ως εκ τούτου, μόνον ο ζημιωθείς κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 2, του *κανονισμού* θα μπορούσε να επικαλεστεί τη βάση διεθνούς δικαιοδοσίας του άρθρου 12 ^[παραλειπόμενα] [παραπομπή στην εθνική νομολογία].
21. Η υιοθέτηση μιας από τις ανωτέρω λύσεις θα έχει σημαντικό αντίκτυπο σε όλους τους επιχειρηματίες. Αν γίνει δεκτό ότι ο αποκτών αξίωση, ο οποίος είναι επαγγελματίας του ασφαλιστικού κλάδου, δεν μπορεί να επικαλεστεί τη δωσιδικία του άρθρου 7, σημείο 2 και του άρθρου 12 του *κανονισμού*, τότε η αγωγή θα πρέπει να ασκηθεί ενώπιον του δικαστηρίου του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένος ο ασφαλιστής αστικής ευθύνης [Σελ. 8 του πρωτοτύπου] του υπαιτίου της ζημίας, μολονότι ο τόπος όπου συνέβη το γεγονός και ο τόπος κατοικίας του υπαιτίου της ζημίας και του ζημιωθέντος βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος.
22. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 13, παράγραφος 1, του *κανονισμού*, σε υποθέσεις ασφάλισης αστικής ευθύνης, ο ασφαλιστής μπορεί επίσης να προσεπικληθεί ενώπιον του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της αγωγής του ζημιωθέντος κατά του ασφαλισμένου, αν το δίκαιο του δικαστηρίου το επιτρέπει. Αντίστοιχη ρύθμιση περιέχεται και στο άρθρο 8, σημείο 2, του *κανονισμού*, το οποίο ορίζει

ότι, εφόσον πρόκειται για προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή, ένα πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους μπορεί επίσης να εναχθεί ενώπιον του δικαστηρίου της κύριας δίκης. Κατά το προπαρατεθέν άρθρο 822, παράγραφος 4, του αστικού κώδικα, βάσει του πολωνικού δικαίου, ο δικαιούχος αποζημίωσης λόγω της επελεύσεως γεγονότος που καλύπτεται από την ασφάλιση αστικής ευθύνης έχει απευθείας αξίωση κατά του ασφαλιστή.

23. Επομένως, ο αποκτών την αξίωση, για να μπορέσει να εναγάγει τον ασφαλιστή της αστικής ευθύνης του υπαιτίου του γεγονότος ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη το γεγονός θα αναγκαστεί να εναγάγει τον ίδιο τον ασφαλισμένο, διότι σε αυτήν την περίπτωση θα μπορεί να επικαλεστεί τη δωσιδικία του άρθρου 13, παράγραφος 1, του *κανονισμού* (ενδεχομένως του άρθρου 8, σημείο 2, του *κανονισμού*).
24. Η ως άνω ερμηνεία θα έχει δυσμενείς συνέπειες για τον υπαίτιο της ζημίας, ο οποίος θα υποβληθεί σε πολλά έξοδα μολονότι η παρέμβασή του υπέρ του εναγομένου τέτοιων υποθέσεων δεν είναι κατ' αρχήν αναγκαία. Η λύση αυτή είναι επίσης ασύμβατη με το πολωνικό δίκαιο, το οποίο δέχεται τη δυνατότητα του ζημιωθέντος, καθώς και του αποκτώντος την αξίωση, να εναγάγει τον ασφαλιστή του υπαιτίου της ζημίας χωρίς να είναι αναγκαίο να εναχθεί ο ίδιος ο υπαίτιος της ζημίας.
25. Επομένως, κατά το αιτούν δικαστήριο, οι διατάξεις του άρθρου 12 και του άρθρου 13, παράγραφοι 1 και 2, του *κανονισμού* θα ήταν εύλογο να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι επιτρέπουν τη δυνατότητα άσκησης αγωγής κατά του ασφαλιστή αστικής ευθύνης του υπαιτίου της ζημίας ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη το ζημιογόνο γεγονός, χωρίς να είναι αναγκαία η άσκηση αγωγής κατά του ασφαλισμένου.
26. Εν κατακλείδι, οι απαντήσεις στα δύο προδικαστικά ερωτήματα που υπέβαλε το αιτούν δικαστήριο είναι αναγκαίες για την επίλυση των ζητημάτων που εκκρεμούν ενώπιον του ίδιου αυτού δικαστηρίου. Υπέρ της υποβολής των εν λόγω προδικαστικών ερωτημάτων συνηγορεί το γεγονός ότι από τις αποφάσεις των τακτικών πολωνικών δικαστηρίων, τόσο τις δημοσίως διαθέσιμες όσο και τις *ex officio* γνωστές στο αιτούν δικαστήριο, προκύπτει ότι οι προαναφερθείσες διατάξεις του *κανονισμού* ερμηνεύονται με διαφορετικό τρόπο, με αποτέλεσμα, σε υποθέσεις με ανάλογα πραγματικά περιστατικά, να υιοθετούνται διαφορετικές λύσεις όσον αφορά την ύπαρξη διεθνούς δικαιοδοσίας.
27. [παραλείπόμενα] [πληροφορίες δικονομικής φύσεως]